

आणि दाढ न् = राखणे. असे शेंकडो प्रयोग फारशीवहून मराठीत घेतलेले आहेत. उदा-
हरणार्थ खाली कांहीं प्रयोग देतो.

रोघ्नन् मालादन् = रोगण चोळणे.

खाली कर्दन् = (घर) खाली करणे.

राह् दादन् = रस्ता देणे.

माफ् कर्दन् = माफ करणे.

- हल्ल कर्दन् = हल्ला करणें.
 रद्द कर्दन् = रद्द करणें.
 जमा श्दन् = जमा होणें.
 सई कर्दन् = सई करणें, प्रयत्न करणें.
 बाजू गिरफ्तन् = बाजू घेणें.
 दोस्ती दाप्तन् = दोस्ती ठेवणें, मैत्री करणें.
 तुहमत् जदन् = माथी मारणें.
 सुहबत् दाप्तन् = सोबत राखणें.
 सुहबत् रफ्तन् = सोबत जाणें.
 किलीद दादन् = किल्ली देणें.
 दूर कर्दन् = दूर करणें, काढणें.
 तमाशा नमूदन् = तमाशा दाखविणें.
 पुप्तक् बर्दाप्तन् = उडी टाकणें.
 पुप्तक् जदन् = उडी मारणें.
 हर्जामत् कर्दन् = हजामत करणें, कडक बोलणें.
 मना कर्दन् = मना करणें.
 जेर कर्दन् = जेर करणें.
 बाँमैदान आवर्दन् = मैदानांत आणणें, जाहीर करणें.
 कमर बस्तन = कंबर बांधणें.
 दम् जदन् = दम मारणें.
 नाखुन् गिरिफ्तन् = नखें काढणें.
 जाहीर सास्तन् = जाहीर करणें.
 जबर श्दन् = जबर होणें.
 पेष आमदन् = पुढें येणें.
 शबीना कप्तन् = छबीना काढणें.
 दस्त दादन् = हात देणें, मदत करणें.
 दम दरकषीदन् = दम धरणें.

आणीक अशीं शेरकडें उदाहरणें देतां येतील. फारशांतून सबंद प्रयोगाचे प्रयोग घेण्याव्यतिरिक्त मराठी व फारशी ह्यांच्या साहित्यांत दुसरा एक विशेष आहे. तो हा की, क्रित्येक उद्गारवाचक शब्द, उभयान्वयी अव्ययें. शब्दयोगी अव्ययें, क्रियाविशेषणें व सर्वनामें मराठीनें फारशीतून घेतलीं आहेत.

उद्गारवाचक शब्द.

१ बस, २ हां, ३ अलबत, ४ बेशक, ५ बेलाशक, ६ खूप, ७ वाहवा, ८ छे, ९ छी, १० अफसोस, ११ शाबास, १२ खुश, १३ फू, १४ बेदाद.

उभयान्वयी अव्ययें.

१ वा, २ व, ३ मगर, ४ अगर, ५ बल्के, ६ या, ७ काँ, ८ बाकाँ, ९ चुनाचे, १० सवब, ११ लेकिन.

शब्दयोगी अव्ययें.

१ दर (दरदिवस, दररोज).

२ त्रे (त्रेदील).

३ देखील (देखील इनाम = इनामामुद्दां).

४ ते, (चाळीस ते पन्नास).

५ गैर (गैरचाल).

६ सवाई { सवाई माधवराव = माधवरावांच्या योग्यतेचा }
 { सवाई बाजीराव = बाजीरावांच्या योग्यतेचा }
 { सवाई शिकंदर = शिकंदराच्या योग्यतेचा }

७ बाजद (बाजद बरसात).

८ अज् (अज् रखतखाने).

(अज् तागाईत).

९ बमय (बमय फौज).

१० ला (लाइलाज).

११ बिला (बिलाकसूर).

ही शब्दयोगी अव्ययें शब्दाच्या पाठीमागे लागतात. शब्दांच्या पुढें येणाऱ्या फारशी शब्दयोगी अव्ययांपैकी कांहीं पुढें देतां.

१ बइल, २ ऐवजीं, ३ बरोबर, ४ शिवाय, ५ नजदीक, ६ रुबरु, ७ माफक, ८ बरहुकूम, ९ बावत, १० बमोजिब.

मराठींत फारशी क्रियाविशेषणें शकडों आहेत. त्यांपैकीं दहापांच पुढें देतां:—

हमेश, विलकुल, वारंवार, एकवार, बेहत्तर, छान, बितपशील, जल्द, शिताबीनिं, दरवक्त, मुष्काल, हरवजा, लाशक, अलाहिदा, वंगैरे, पेप्तर, वापस, नवदीगर, कुली, तमाम, गुदस्तां, यंदा, एकटा, दुकटा, कांहींच, नाहींच, अज्वल, दुय्यम, सिप्यम, देखील.

खालील सर्वनामें मराठींत फारशींतून आलीं आहेत:—

१ खुद (मी खुद तेथें आहे).

२ फलाणा (फलाणा माणूस).

३ हर (हर जिन्नस).

४ हरएक (हरएक माणूस).

५ कसचे (तें कसचें येतें ?)

६ जण (सहा जणीं बाया)

खंड आठवा.

४०३

- ७ हरकसा (हरकसा, -कशी, -कसें)
- ८ चे (कसचें, कोणचें,)
- ९ दरएक (दरएक माणूस)